

VIIKON SANA 1.3.2017

***Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi. Viime sunnuntaina oli laskiaissunnuntai ja päivän aiheena oli "Jumalan rakkauden uhritie".
Päivän evankeliumiteksti kuuluu seuraavasti:***

Evankeliumi Joh. 12: 25-33

25. Joka elämänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.

26. Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä.

27. Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut.

28. Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava".

29. Niin kansa, joka seisoj ja kuuli sen, sanoj ukkosen jylisseen. Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli".

30. Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

31. Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos.

32. Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni."

33. Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

Elämme aikaa, jota voitaisiin kuvata vapauden ja nautinnon ajaksi. On muitakin tapoja kuvata sitä. Minulle tulee mieleen esimerkiksi, että tätä aikaa kuvaa taloudellisten asioiden korostuminen ja oman edun tavoittelu. Mikään näistä asioista, joilla tätä aikaa kuvailisin, ei edusta kristillistä ajattelutapaa. Ei ainakaan, mikäli halutaan pysyä Vapahtajan ja apostolien opetuksissa. Niissä puhutaan itsensä kieltämisestä ja ristinsä ottamisesta ja korostetaan lähimmäisen asettamista itsen rinnalle. Siellä myös varoitetaan turvaamasta epävarmaan mammonaan.

Haluaisin hetkeksi pysähtyä erityisesti itsensä kieltämiseen ja ristinsä ottamiseen. Ja silloin on syytä vielä kerrata, mitä Jeesus ihan täsmälleen tästä asiasta sanoo: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähdeni, hän löytää sen." (Matt. 16:24-25) Sanat ovat pitkälti samanlaiset kuin päivän evankeliumin alkuosa.

Edellä ovat sanat, joissa Jeesus ilmoitti edessään olevasta kärsimyksestä ja Pietari nuhteli Jeesusta siitä, että hän tällaista puhui: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko".

Sanoin, että aikaamme leimaa vapauden ja nautinnon tavoittelu. Ihmisen pitää saada haluamansa. Hänen pitää vapaasti saada toteuttaa ei vain nautintojaan vaan myös himojaan, mielitekojaan. Hänen pitää saada haluamansa ja sekin mahdollisimman nopeasti ja vaivattomasti. Jos tulee kysymykseen jokin pyyntö, kysymme - ainakin mielessämme: mitä siitä saamme? Mitä siitä hyödyimme?

Itsensä kieltäminen, luopuminen ja uhrautuminen eivät ole aikaamme kuvaavia sanoja. En sano, että ne kuvaisivat mitään muutakaan aikaa, mutta omaa aikaamme ne kuvaavat kaikkein vähiten. Mietin sitä, että kulkeeko kaikki tämä käsikädessä sen kanssa, että ihmiset lisääntyvässä määrin irtaantuvat – ei vain kirkosta ja sen opetuksesta vaan myös ja ennen kaikkea – Jumalan Sanasta ja uskosta kolmiyhteiseen Jumalaan. En ihmettelisi, jos näillä olisi tekemistä toistensa kanssa.

Jeesus ei halunnut kulkea tietään ihmisten lailla vaan Taivaan Isän tahtoa noudattaen – kaikessa. Hän ei kysellyt – toisin kuin opetuslapset – mitä me tästä (kaikesta luopumisesta ja sinun seuraamisestasi) saamme. Jos Jeesus olisi kulkenut tiensä ihmisten lailla, olisi pelastuksen valmistaminen jäänyt tapahtumatta. Kuolisimme synteihimme vailla toivoa. Hän suostui kärsimykseen ja kuolemaan – Halleluja! - Saamme syntimme anteeksi hänen nimessään ja veressään, kun sitä häneltä anomme.

Pelastettu elämä kuuluu pelastajalle. Pelastaja tahtoo käyttää tätä elämää toisiakin pelastaakseen. Tähän käyttöön liittyy evankeliumin alussa olevat sanat ja myös edellä lainatut Matteuksen evankeliumin 16. luvun sanat itsensä kieltämisestä ja ristinsä ottamisesta. Juuri näissä, ehkä enemmän kuin missään muussa, paljastuu se, että evankeliumin voima on uudistanut elämäämme inhimillisesti käsittämättömällä tavalla. Tämä voi viedä inhimillisesti ahtaalle, mutta sydämeen se tuo ilon ja vapauden. Jakaessaan saakin tilalle joitain suuriarvoisempaa. Haluaisitko kokeilla tämän paikkansapitävyyttä? Uutta ja jännittävää asennetta elämään.

Rukoilemme: Kiitos Jeesus, että suostuit kärsimykseen ja vaivaan pelastaaksesi minut ja koko maailman. Auta minua seuraamaan sinua sekä opissa että elämässä. Aamen.

Juhani Kapiainen
Pyhämään kappalainen
juhani.kapiainen@evl.fi